

Sygn. akt V KO 43/21

POSTANOWIENIE

Dnia 24 września 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dariusz Kala

w sprawie **D.D. (D.)**

oskarżonego o przestępstwo z art. 231 § 1 k.k. i in.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 24 września 2021 r.

wniosku Sądu Rejonowego w M.

z dnia 21 maja 2021 r., sygn. akt II K (...)

o przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu,
na podstawie art. 37 k.p.k.

postanowił:

**przekazać powyższą sprawę do rozpoznania Sądowi
Rejonowemu w G..**

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w M., właściwy do rozpoznania sprawy zainicjowanej aktem oskarżenia wniesionym przeciwko D.D., któremu zarzucono popełnienie przestępstw z art. 231 § 1 k.k. i in., postanowieniem z dnia 21 maja 2021 r., sygn. akt II K [...], zwrócił się do Sądu Najwyższego o przekazanie tej sprawy innemu sądowi równorzędnemu ze względu na dobro wymiaru sprawiedliwości.

W uzasadnieniu wniosku wskazano, że oskarżonym jest prokurator, który pracował w Prokuraturze Rejonowej w M. jako asesor (w istocie jako asesor i prokurator – uwaga SN – zob. k. 276, 279, 283) do 31 sierpnia 2012 r. Wskazano także, że czyny zarzucone oskarżonemu aktem oskarżenia odnoszą się do okresu jego pracy na terenie właściwości Sądu Rejonowego w M.. Podkreślono, że świadkami w tej sprawie będą m.in. czynny zawodowo prokurator Prokuratury

Rejonowej w M., kierownik sekretariatu tej jednostki oraz prokurator w stanie spoczynku, będąca żoną sędziego orzekającego w [...] Wydziale [...] Sądu Rejonowego w M. (wieloletniego prezesa tego sądu), która miała nadzorować wykonywanie obowiązków służbowych przez oskarżonego. Zauważono także, że przedmiotem rozważań sądu w tej sprawie będzie funkcjonowanie Prokuratury Rejonowej w M. oraz kwestie związane ze sprawowaniem nadzoru nad tą jednostką.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek Sądu Rejonowego w M. zasługiwał na uwzględnienie.

Nie ulega wątpliwości, że przedstawiona we wniosku konfiguracja osobisto - zawodowych powiązań uczestników postępowania (oskarżonego i świadków), zarejestrowanego w Sądzie Rejonowym w M. pod sygnaturą II K (...) z sądem miejscowo właściwym, a nadto charakter samych czynów, które miały być popełnione przy wykonywaniu czynności prokuratorskich w toku postępowań prowadzonych w Prokuraturze Rejonowej w M., wymaga, by - ze względu na dobro wymiaru sprawiedliwości - sprawę rozpoznał inny równorzędny sąd, położony poza obszarem właściwości Sądu Okręgowego w S.. Tylko takie posunięcie jest w stanie zagwarantować przeprowadzenie postępowania w sposób wolny od podejrzeń co do braku bezstronności sędziów orzekających w sprawie, które to podejrzenia mogłaby wywołać już sama tylko świadomość istnienia wskazanych wyżej powiązań. Jest ono również niezbędne do wywołania u zewnętrznych obserwatorów przedmiotowego procesu przekonania, że wymiar sprawiedliwości realizuje swoje konstytucyjne funkcje w sposób prawidłowy i w pełni niezawisły (por. postanowienie SN z dnia 14 lipca 2010 r., sygn. akt V KO 66/10).

Mając powyższe na uwadze, Sąd Najwyższy orzekł jak w dyspozytywnej części postanowienia.

as